

بسمه تعالی

نهضت آزادی ایران

شماره: ۱۴۱۲

تاریخ: ۶۹/۸/۴

تاسیس ۱۳۴۰

جناب آقای هاشمی رفسنجانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ^۱

متأسفیم که بار دیگر اظهارات نادرست و اتهامات ناروای جنابعالی ما را وادار کرده است که نه بخاطر خودمان بلکه بنا به وظیفه امر به معروف و نهی از منکر که اصل هشتم قانون اساسی آن را از وظایف ملت نسبت به دولت دانسته است و برای دفاع از حق آزادی ملت و خواسته‌های انقلاب و با امید اصلاح و اثر، زبان به اعتراض و نصیحت بگشاییم. امیرمؤمنان و امام بر حق اولمان فرموده‌است ظالم ظلم نکند و مظلوم قبول ظلم ننماید.

شما در مصاحبه مورخ ۱۵ یا ۱۷ مهرماه جاری با خبرنگار روزنامه فرانسوی لوموند درباره علت دستگیری امضاء کنندگان نامه نودنفری اردیبهشت ماه گذشته فرموده‌اید "سیاست جمهوری اسلامی ایران این نیست که کسی را بخاطر اظهار نظر و مخالفت سیاسی تحت تعقیب قرار دهد. بیان مسائل گوناگون از تریبون مجلس شورای اسلامی به طور آزاد گواه بدین مدعا است. لکن در مورد لیبرالهایی که اخیراً دستگیر شده‌اند کسانی بوده‌اند که ماهیت جاسوسی پیدا کرده‌اند و از آمریکا دستور می‌گرفته‌اند و الا ما دلمان نمی‌خواست که آنها بازداشت شوند."^۲

لازم است با اعتذار تمام متذکر شویم که هم اظهار نظر و قضاوتتان بر خلاف حقیقت و قانون بوده است و هم ادعا و استدلالهایتان باعث سلب اعتبار و اعتماد از شما و دولت شده‌است.

اولاً در مقام ریاست جمهوری، بطور دسته جمعی به اشخاصی و بگونه‌ای نسبت جاسوسی داده‌اید که در هیچ دادگاه قانونی مورد رسیدگی و اثبات و محکومیت قرار نگرفته است و خود این اتهام از نظر فقه اسلامی و قانون اساسی و برطبق اصول اخلاقی و حقوق بشر جرم محسوب می‌شود. مضافاً به اینکه دخالت رئیس قوه مجریه در قوه قضائیه بوده با اصل ۵۷ قانون اساسی مبیانت آشکار دارد. حتی وزیر اطلاعاتتان که در مصاحبه تلویزیونی پنجم شهریور ماه گذشته خود را عامل این اقدام و بازداشتها دانسته است علت دستگیریها و اتهام آقایان دربند را چیزهای دیگری غیر از جاسوسی اعلام داشته است. ایشان یقیناً فکر کرده‌است که وصله جاسوسی به امثال صباغیان و اردلان و سحابی و سایرین نمی‌چسبد.

(۱) مؤمنون ۱۱۵- آیا چنین تصور کرده‌اید که شما را بیهوده (و بی مسئولیت و وظیفه) خلق کرده‌ایم و نزد ما

بر نمی‌گردید؟

(۲) بنقل از روزنامه‌های اطلاعات و ابرار ۶۹/۷/۱۹

ثانیاً در استدلالها و توجیه عملتان، نشانه وجود آزادی در ایران را "بیان مسائل گوناگون از تربیون مجلس شورای اسلامی به طور آزاد" ذکر کرده‌اید. بخوبی می‌دانید که آنچه قانون اساسی و اعلامیه حقوق بشر و همه صاحب‌نظران غیر وابسته، اتفاق کلمه دارند این است که غرض از آزادیهای سیاسی در هر کشور یا نظام جمهوری یا دموکراسی آزادی عقیده و بیان و قلم و اجتماعات برای عموم افراد ملت است. بویژه برای احزاب مخالف دولت. نه آزادی نمایندگان موافق در مجلس، تازه مگر بارها جلوی سؤال و استیضاح بعضی از وکلا گرفته نشده و به فرموده خودتان "تشر" به آنها نزنده‌اند و برای نمایندگانی که "ناجور" حرف زده یا نوشته‌اند در دسرهای فراوان ایجاد نکرده‌اند و نمی‌کنند؟ علاوه بر این مگر خود انتخابات در امنیت و در شرایط منطبق با آزادی‌های مصرّحه در قانون اساسی صورت می‌گیرد و فعالیت‌های قانونی افراد و جمعیتها و احزاب بدون محدودیت و ممنوعیت یا مزاحمت‌های شدید امکان‌پذیر بوده‌است و روزنامه و دفاتر و وسائل و اعضاء آنها در اشغال غیر قانونی و اشکالات گوناگون نیستند؟

جناب آقای رئیس جمهور،

با شخص جنابعالی و به اخلاق و اعمالتان کاری نداریم. آنچه می‌دانیم و می‌گوییم این است که مصاحبه و بیانات شما بهیچوجه شایسته مسئولیت و مقامی که احراز کرده‌اید نبوده! فکر می‌کنیم رئیس جمهور یک کشور آن هم رئیس جمهور برخاسته از یک انقلاب عمومی با شکوه اسلامی و در نظامی که داعیه احیاء و اجرای "اسلام ناب محمدی" و رهبری مسلمانان جهان را دارد و قصدش صدور انقلاب و نجات مستضعفین و محرومین دنیا است، اجازه ندارد که در گفتار و کردارهای خود پا از جاده حقیقت و عدالت و انسانیت بیرون بگذارد و اطاعت از قرآن و قانون ننماید، یا در خطبه نماز جمعه تعبیر و توهین‌های جاهلانه بکار برده امر به معروف کنندگان بخود را "اراذل و اوپاش" بنامد!

مگر رئیس جمهور در نظام اسلامی مافوق قانون و قرآن و معاف از حرمت و حدود است؟

مگر رئیس‌جمهوری نباید با احتراز از کذب و کینه آبروی اسلام و ایران و انقلاب را حفظ کند؟

مگر افکار عمومی دنیا و مخصوصاً روزنامه‌ای که با آن مصاحبه کرده‌اید بی‌اطلاع از فقدان آزادی و عدم حاکمیت قانون در ایران هستند و به اظهارات و استدلال شما نخندیده‌اند؟

غیر از افکار عمومی دنیا آیا در خود ایران اکثریت ملت آگاه از قضایا نیستند و قضاوت نمی‌کنند؟

بالای همه اینها آیا خداوند علی‌عظیم حاضر و ناظر بر همه چیز نیست؟

افسوس که دادگستری ما دادگستری مستقل و متعهدی نیست که تجاوزگران به حقوق مردم و به قانون را در هر مقام که هستند مورد بازخواست و بازداشت قرار دهد.

در هر حال ما مثل همیشه تبعیت و تمنا و توکل به درگاه خدا داریم و مایوس از مشیت و رحمت او و از بیدار شدن وجدان شما نبوده امیدواریم این دفاع و تذکرها موثر و مقبول واقع گردد.

تهران اول آبان‌ماه ۱۳۶۹

نهضت آزادی ایران